

fordi han er min afgjorte Modstander i Toldsager; alligevel har jeg kunnet forhandle med det ærede Medlem og ogsaa med ærede Medlemmer af Landstingets Højre, som maaske staa i endnu stærkere Modsætning til mit Standpunkt i Toldsager. Jeg skal ikke nævne disse Medlemmer, alle vide, hvem det var, der sad i Toldkommissionen, det var ganske udprægede Beskyttelsesmænd, men, som sagt, jeg kunde forhandle med dem allesammen og komme til et praktisk Resultat. De havde alle visse Betingelser, som det ærede Medlem for Horsens ikke har. Se, den allerførste Betingelse for, at man kan tale med om disse Sager, er, at man kan sin ABC paa det Omraade, det her drejer sig om. Det er det allerførste, det kommer meget for Handelspolitikken. ABC'en her er Toldtariffen, og det er den allerførste Grund, hvorfor der ikke med noget Udbytte kunde forhandles med det ærede Medlem om Toldsager i Udvalget, at han kunde ikke sin Toldtarif. Dernæst skal man have nogen Indsigt i, hvordan de forskellige Toldpositioner gribe ind i hinanden, og hvorledes man ved Forhøjelser paa det ene Punkt vanskeliggør Produktion paa et andet, idet saa godt som enhver Vare optræder som Raastof for en anden. Alle disse ganske fine og indviklede Forhold, som der maa tages Hensyn til ved en fornuftig Afvejning af de forskellige Toldsatser, var det ærede Medlem heller ikke inde i. Jeg beklager dette, thi vi ere jo ingenlunde umedgørlige i Toldsager. Vi indtage jo ikke noget stejlt og teoretisk Frihandelsstandpunkt. Det er saa langt fra, det have vi jo vist ved saa mange Lejligheder. Det have vi vist i Toldkommissionen, det have vi vist i 1897, det har den højtærede Finansminister vist ved at stille det Forslag, han har fremsat, og det har Udvalget vist ved den Stilling, det har taget dertil, og ved de Ændringsforslag, det har stillet. Vi ville meget gerne forhandle om de enkelte Punkter; det Niveau for Industribeskyttelsen, der er angivet i Ministerens Forslag og i vore Ændringsforslag, komme vi vel neppe under, men paa alle Enkeltheder kunne vi særdeles vel forhandle. Men en saadan Forhandling er af de af mig angivne Grunde umulig med det ærede Medlem, og det er meget beklageligt, thi derved bliver den Forhandling, der i Udvalget kunde have været ført f. Eks. med det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), at henskyde til Fællesudvalget.

Jeg har været nødt til at gaa saa nøje

ind paa disse Forhold, fordi det ærede Medlems Udtalelser gave Anledning til at formode, at vi i Udvalget havde været uvillige til at høre paa hans særlige Hensstillinger om disse Ting. Han sagde, at i Udvalget bleve vi piskede med Svøber til at begynde med, og senere bleve vi piskede med Skorpioner; for en Handelspolitik var der ingen Ørenlyd osv. Men selv den Smule i Praksis omsatte Handelspolitik, som det ærede Medlem glædede os med her i Tinget forleden Dag — der talte han noget om Fajance, han talte om den lille Mand paa Bornholm, som lavede Kønrog, han talte om Kabel- og Traadfabrikken, og saa gav han en lille lyrisk Skildring af Forholdene ved Kjærs Mølle, men dermed tror jeg, det er udtømt —, have vi intet hørt om i Toldudvalget. Vi have ikke i Toldudvalget hørt det ærede Medlem tale om Fajance eller om noget af det andet, der var ikke saa meget som bag paa min Haand af praktisk Antydning af noget som helst. (Nielsen-Gron: Jo, Kønrog!) Ja, jeg tror, det ærede Medlem sagde, at det var Synd for den lille Mand, der sad og „makkede Kønrog sammen“ paa Bornholm, men videre kom han ikke. Var det ærede Medlem kommet ind derpaa, var han f. Eks. kommen ind paa Kabel- og Traadfabrikken, har han jo hørt af den ærede Finansminister og for Resten ogsaa af mig i Udvalget, at det kunne vi godt være vilige til at forhandle om, fordi vi føle, at der maaske der tages lidt vel haardt, men alle disse Forhandlinger vare jo udelukkede. Det ærede Medlems Handelspolitik, de Almindeligheder, han fremførte her forleden Dag, havde jo ingen som helst Betydning under en praktisk Toldbehandling. Det var meget karakteristisk for det ærede Medlems hele Opfattelse af den Art Ting det, han sagde om den fortræffelige Mand, der for Tiden beklæder Embedet som Generaldirektør for Skattevæsenet. Det ærede Medlem sagde, at det er et Hoved, der virkelig kan tænke handelspolitisk, men naturligvis, hvis han skal tænke, spærret inde i Rammer, spærret inde i Tal, i Kolonner osv., er der overhovedet ingen Hjerne i Verden, der kan tænke. Nej, det kan det ærede Medlems Hjerne jo ikke. Den lader sig ikke spærre inde i Rammer, i Tal og i Kolonner og i det hele taget under de praktiske Former, som Tanken nødvendigvis maa give sig Udslag i, naar det er praktisk Politik, det drejer sig om. Men det kan den fortræffelige Generaldirektør for Skattevæsenet saa udmærket godt; han tænker ogsaa, naar det skal være, i „Tal og